

[Finansministeren.]

Maade at interessere sig for, om det overhovedet er muligt at skaffe Pengene, vilde efter min Mening være en saa letsindig Lovgivning, at jeg mener mig forpligtet til paa det bestemteste at advare imod at vedtage saadanne Bestemmelser.

Rytter: Jeg maa gøre den højtærede Finansminister opmærksom paa, at det er en Fremgangsmaade, vi har brugt i mange Tilfælde, baade naar vi har dannet Regering, og naar Socialdemokraterne har dannet Regering. Med Hensyn til Eksportkreditterne har vi baaret os ad paa den Maade, og ligeledes med Hensyn til Bygge- laan, saa det er en Fremgangsmaade, der ikke er ukendt. Saa vidt jeg ved, har man ogsaa fra socialdemokratisk Side indrømmet, at de Kriselove, der nu er vedtaget, ikke slaar til, men at der til sin Tid skal yderligere Pengemidler til. Altsaa ogsaa der stiller Socialdemokraterne sig paa det Standpunkt, at man maa vedtage Loven, og saa maa man skaffe Pengene paa den Maade, som er den bedste i det Øjeblik, da Pengene faktisk skal bruges.

Jensen (Aale): Med Hensyn til det ærede Medlems sidste Bemærkning tror jeg, der mangler Bevis for, at noget saadant nogen Sinde er blevet fremsat paa ansvarligt Sted.

Og hvad saa Ændringsforslaget under Nr. 5 angaar, synes jeg, at for at gaa med i Princippet maatte man dog vide noget om, hvor Pengene skal komme fra. Jeg kan ikke gaa med til den Anskuelse, som det ærede Medlem gjorde gældende: at man først kunde vedtage Loven og saa siden tale om, hvor Pengene skulde komme fra. Men det er ikke det eneste, som er os imellem. Naar det ærede Medlem talte om, at der muligvis skulde bruges 25—30—35 Mill. Kr., antager jeg, at det ærede Medlem har ment 25 Mill. plus 30 Mill. plus 35 Mill. Kr., og at det ærede Medlem blot er kommet til at udtale sig lidt mindre tydeligt end paakrævet. Det er imidlertid heller ikke det, som er det afgørende. Men hvordan skal disse eventuelle 60 Mill. Kr. anvendes til Akkorder, der betyder noget? Naturligvis maa de anvendes paa den Maade, at de, der kommer først til Mølle, faar først malet, og de, der kommer senere, faar maaske slet ikke malet. Man kan da gaa ud fra, at det er dem, som anstrenger sig mest for at klare sig over Skærene uden Hjælp, der bliver skuffet — efter det ærede Medlems Ændringsfor-

slag. Derfor kan jeg ikke anbefale at stemme for det, men maa stadig anbefale at stemme imod det.

Finansministeren (Bramsnæs): De Udtalelser, som det ærede 7de landstingsvalgte Medlem fremsatte, sidst han havde Ordet, gjorde efter min Mening paa ingen Maade Sagen bedre. Det ærede Medlem søgte at fremdrage nogle Tilfælde, hvor der skulde være foregaaet ganske det samme, som han her har været inde paa, nemlig at stille ubegrænsede Midler til Raadighed uden at have nogen Viden om, hvorvidt man kunde skaffe Midlerne eller ej. Det ærede Medlem nævnte saaledes Eksportkreditten. Det ærede Medlem burde imidlertid vide, at det, der sker ved Eksportkreditterne, er, at Staten garanterer, det er ikke, at Staten stiller Midler til Raadighed, saa det ærede Medlem kom lidt uheldigt af Sted med at nævne det som Eksempel. Og det andet Eksempel, vedrørende Byggelaan, var ikke stort bedre. Der er ingen Lov, der gælder i saa Henseende for Tiden, og det har i den Forbindelse aldrig drejet sig om Beløb, som man ikke var i Stand til at overse. Dernæst synes det ærede Medlem ganske at have glemt, at vi for Tiden er inde i en speciel Situation. Hvad der kunde være Tale om paa Tidspunkter, hvor man ved, at Laanemarkedet staar aabent for enhver, som blot vil gaa ud og forlange Laan, kan der ikke være Tale om paa et Tidspunkt, hvor enhver, som kender en lille Smule til disse Forhold, ved, at Laanemarkedet er meget begrænset, og at der maa udvises den yderste Forsigtighed med at gaa til Laanemarkedet for ikke at stramme de økonomiske Vanskeligheder her i Landet. Det er Forhold, som det ærede Medlem i det mindste burde tænke en lille Smule paa, inden han stiller saadanne efter min Mening ganske uovervejede Forslag.

Rytter: Den højtærede Finansminister opstiller en Forskel imellem, om man skal udbetale Penge, eller man garanterer. Den højtærede Finansminister ved imidlertid, at naar man garanterer, kommer ogsaa den Tid, da man skal betale, og hvornaar den kommer, ved intet Menneske. Og dette kræver Penge, det kræver, at Statskassen til enhver Tid maa have saa mange Penge til Raadighed, som den skal bruge.

Den højtærede Finansminister gjorde dernæst opmærksom paa, at vi er inde i en speciel Situation. Ja, det er sikkert.